

Thomas Röper: Cesta ruského ministra zahraničí Lavrova do Afriky

infokuryr.cz/n/2023/02/14/thomas-roper-cesta-ruskeho-ministra-zahranici-lavrova-do-afriky

kuryr

14. února 2023

Afrika je v současnosti možná nejdůležitější geopolitický kontinent, a proto byla cesta ruského ministra zahraničí do Afriky bedlivě sledována ze všech stran.

Stále upozorňuji, že Afrika je v současnosti možná geopoliticky nejdůležitějším kontinentem na světě. Vznikají tam gigantické trhy a jsou zde obrovské přírodní zdroje, které budou v blízké budoucnosti velmi důležité. Afrika je jistě klíčová v otázce budoucího rozložení moci ve světě, zvláště když se arabské státy teprve emancipují od USA a ruské suroviny se stávají pro Západ nedosažitelné.

V důsledku toho byla třetí cesta ruského ministra zahraničí Lavrova do Afriky během několika měsíců ostře sledována po celém světě. Do karet mu hraje, že Západ jako bývalá koloniální velmoc má v Africe špatnou pověst, tím spíš, že se Západ i po oficiálním konci koloniální éry snažil Afriku prostě dál vykořisťovat jako dřív.

Rusko má na druhou stranu v Africe velmi dobrou pověst, protože to byl Sovětský svaz, kdo pomohl mladým africkým národům založit první průmyslová odvětví a univerzity po získání nezávislosti. Mnoho afrických akademiků tehdy studovalo v Sovětském svazu a znalosti, které tam získali, využili k budování svých zemí.

Aktuální cesta do Afriky byla tématem nedělního zpravodajského přehledu ruské televize a přeložil jsem ruskou reportáž .

Začátek překladu:

Důležitý výsledek cest Sergeje Lavrova do Afriky

Tento týden navštívil Sergej Lavrov africké státy Mali, Mauritánii a Súdán. Všude bylo vřelé přivítání, protože naše země nikdy neobchodovala s otroky a rasismus nám byl vždy cizí. Naopak Sovětský svaz udělal hodně pro zničení koloniálního systému a osvobození černého kontinentu ze jha Západu. To si pamatuješ. To by mohl být další důvod, proč žádný z 54 afrických států nepodporuje protiruské sankce. A samozřejmě je to úspěch naší moderní diplomacie.

Zpráva o cestě ministra zahraničí Lavrova do Afriky.

Pod křídlem letadla s ruskou trikolórou na křídle je vidět načervenalá země, písek saharské pouště, velké řeky Nil a Niger. První zastávka je na místě, které žádný ruský ani sovětský ministr zahraničí nikdy nenavštívil. Ministr jde po můstku na letišti v Bamaku, hlavním městě Republiky Mali.

Po 80 letech v kolonii a 60 letech neklidné nezávislosti je Bamako v procesu navazování nových vztahů se státy světa. Je to jedna z nejstarších civilizací v západní Africe. V 18. století zde vzkvétalo obchodní království Songai, ale dnes je Mali jednou z nejchudších zemí Afriky. Téměř století francouzského využívání surovin země nemohlo zůstat bez povšimnutí. Nejdůležitějšími surovinami země jsou zlato a diamanty. S tak cenným podložím je vždy potenciál.

Malijské hlavní město Bamako zažívá desítky let populační explozi. Před půl stoletím zde žilo 100 000 lidí, dnes jsou to dva miliony. A tak je to po celé zemi. Mali má hojnou pracovní sílu, suroviny a domácí trh, o který mnoho zemí po celém světě bojuje. To, že se zde s velkou zemí na severu zachází vlídně, je patrné z toho, jak Sergeje Lavrova vítá jeho ministerský kolega Abdoulaye Diop, který má na sobě tradiční tuniku tohoto místa – aggada. O takovou tuniku požádal i Lavrov a ministr mu ji slíbil.

K výměně šatů nedošlo, ale Lavrov dostal od Diopa další dárek, meč Tuareg takuba. Kromě ekonomických projektů naše země nyní také pomáhá posilovat bezpečnost v Mali. Zde je nejnovější dodávka vrtulníků Mi-8 a pozemních útočných letounů SU-25 z Ruska. Letadla už bojují se skupinou Ansar al-Dine, což je malijská odnož IS. Francouzští vojáci se léta zdráhali bojovat s teroristy na severu země. Paříž vždy považovala tuto část Afriky za své léno. Nová malijská vláda pod vedením prozatímního prezidenta plukovníka Assimiho Goity, se kterou hovořil i Sergej Lavrov, se však rozhodla odmítnout pomoc bývalých koloniálních pánů.

Po celé zemi propukly protifrancouzské demonstrace s ruskými vlajkami. Někdo dokonce našel a oblékl si tričko s obrázkem ruského prezidenta. „Nepotřebujeme tady Francii. Jste v naší zemi příliš dlouho. Měli by jít!“ říká tento demonstrant. A museli jít. Prezident Macron oznámil stažení 5000 vojáků z Mali, uzavření tří základen a úplný konec operace Barkhan.

“Bývalí koloniální páni musí zapomenout, jak dobývali a využívali tyto oblasti, tento kontinent.” Měli by si zvyknout na to, že se svět změnil a že Deklarace nezávislosti z 60. let nebyla diplomatickou nápodobou, jak se dnes některým dohodám říká na Západě, ale závazným dokumentem,“ uvedl ruský ministr zahraničí.

Letadlo ruské delegace je nyní na cestě na západ a přes Atlantik do Mauretánie – další země, kde nikdy nebyl ani ostrílený politický cestovatel jako Lavrov.

Tak začíná každé ráno na pláži hlavního města Mauretánie: nespočet lodí přiváží své úlovky: makrely, sardinky... To je velký poklad západoafrické země. A tento rybí trh se táhne podél celého pobřeží Atlantiku. Tento potenciálně nejbohatší průmysl v Mauritanii je však v archaickém stavu. Průmyslový rybolov prakticky neexistuje. Rusko nabízí své služby k modernizaci rybolovu. Televizní kanály Lavrovovu návštěvu pozorně sledují.

Dress code maurské televize se vyznačuje tím, že moderátorky nosí světlé, ale přiléhavé šátky, které vše zakrývají. O každém setkání ruského ministra se informuje co nejpodrobněji. Protizápadní nálady jsou zde dokonce cítit i mezi úředníky ministerstva zahraničí: na dveřích jejich auta je obrázek Toma Sankara, „Afričan Che Guevara“. Na kapuci je Mandelova tvář. A na druhé straně je Muammar Kaddáfí. Mauretánie se o vztahy s Ruskem zajímá stejně jako většina afrických zemí.

Toto je třetí cesta Sergeje Lavrova na africký kontinent za posledních šest měsíců. Nejprve navštívil Konžskou republiku, Ugandu, Etiopii a Egyptskou arabskou republiku. V lednu navštívil Jihoafrickou republiku, Království Eswatini, dříve Svazijsko, Angolu a Eritreu. Během únorové cesty navštívil Mali, Mauretánii a Súdán.

Všechny Lavrovovy cesty jsou sledovány západní televizí, zvláště žárlivě francouzskými televizními kanály. Vše bedlivě sleduje i šéf diplomacie EU Josep Borrell. Naposledy hned poté odjel do Jižní Afriky. Nyní zpovzdálí komentuje: „Ministr Lavrov je opět na cestě do Afriky. Nyní je v Mali – jsou to pro ně snadné země, ale jiné to tak snadné není.“

„Pochází od člověka, který neví, jak skrýt rasistickou povahu svého vidění světa. Řekl, že Evropa je rozkvetlá zahrada obklopená džunglí. K tomu, kdo a jak zachází s Afrikou, není co dodat,“ reagoval na Borellova prohlášení Lavrov.

V Súdánu je opět politicky citlivá doba. Po několika změnách moci se čela ujala Súdánská státní rada vedená generálplukovníkem Abdelem Fattahem Al Burhanem. Sergej Lavrov s ním jednal o bilaterální spolupráci.

Afrika prochází dalším kolem svého vývoje. V mnoha státech se k moci dostaly nové elity, které nevidí západní země jako spolehlivé partnery, ale jako bývalé kolonialisty, kteří se chtějí vrátit na kontinent. Na druhé straně Rusko je zde vždy vnímáno jako přítel, který je ochotný budovat vztahy na stejné úrovni.

To je nejdůležitější výsledek všech návštěv ruského ministra v Africe: hlavy států a vlád kontinentu potvrdily svou účast na příštím rusko-africkém summitu, který se bude konat příští léto v Petrohradu.

konec překladu

Thomas Röper

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: